

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ
KVĚTEN 2017*** ROČNÍK XVIII.*** ČÍSLO 5

Citát inspirující:

Myslím, že spisovatel by měl psát o tom, co potřebuje říct, co musí říct za každou cenu. A nic a nikdo mu v tom nemůže zabránit.

Zdeněk Zapletal

Josef Jindra Ach, lásko, kdyby

(úryvek)

Až bude zářit Jižní kříž
a hvězdy kolem ožijí,
na kousek kůže na klíně
budu psát poezii.

KDYŽ SE Z LITERÁRNÍHO SPOLKU STANE OBJEKT VĚDECKÉHO ZKOUMÁNÍ

Přiznám se, že mi nymburský básník Aleš Misař udělal radost. V rámci své disertační práce na téma „Literární spolky v Čechách“ mě oslovil, neboť chce do své práce zahrnout i jičínské literární „hemžení“ po roce 1990. Nejen že věnuje část práce našemu LiSu, ale třeba i literární soutěži Řehečská slepice. Sešel jsem se s ním společně s Martinem Žantovským v předvečer dalšího ročníku „Slepice“ a bylo to příjemné posezení a vzpomínání.

Najednou se člověku vybavují věci, dávno zasuté v paměti, lidi, které tak trochu v soukolí života vytěsnil. Je dobře, že je na co vzpomínat a Alešův poznámkový blok se plnil a plnil. Určitě to bude zajímavá práce, rád si ji přečtu a pokud to nebude proti něčemu, tak případně i ukázky uveřejním, případně poskytnu zájemcům k nahlédnutí.

Když jsme se rozcházeli, říkal jsem si, že to nebyly marné roky.

O den později, v sobotu 8.dubna, jsem v jičínské knihovně potkal naši bývalou členku Evu Kotyzovou. Možná si vzpomínáte, že psala poezii hlavně pro svoji dceru. Její tvorba je obsažena v našem almanachu. Bylo to milé setkání po letech. Psal jsem se Evy, jestli píše. Říkala, že sice nepíše, ale hraje loutkové divadlo. A v mateřské školce dětem čte poezii, dokonce prý občas i moji „Olympiádu v ZOO.“ Hlavně nezanevřela na kulturu.

Společně s tímto neplánovaným setkáním se mi potom večer, když jsem se ohlížel za dalším ročníkem Slepice, začala vybavovat jména autorů, kteří s námi nějaký čas šli. Snažil jsem se je oslovit v roce 2010, když bylo LiSu dvacet let. Bohužel ozvala se jen Nad'a Baliharová, ale já to jen tak lehce nevzdám a pokusím se opět kontaktovat jména, na která možná v knihovnách sedl prach, ale která v mé mysli stále žijí. Bude to zajímavé vědecké zkoumání.

Václav

VÍTE, ŽE ...

- Zlata Zákoutská získala 1.cenu na literární soutěži Řehečská slepice 2017 v kategorii písňový text za text „Vyšel jsem si jednou zrána na úřad ...“

- Václav Franc uveřejnil v bulletinu Střediska východočeských spisovatelů „Kruh“ (číslo 47, vyšlo duben 2017) básně „Vzpomínka na budoucnost“, „Změny skupenství života“ a „Domov“. V bulletinu dále najdete v rubrice z 12.Uměleckého maratonu 2016 článek a foto Martina Žantovského „Václav Franc a maraton“.

- V sobotu 8.dubna 2017 proběhlo v Knihovně Václava Čtvrťka v Jičíně vyhlášení 16.ročníku literární soutěže Řehečská slepice. Vítězství si v kategorii poezie odnesl Zdeněk Salava (Praha) za příspěvek „Vendys Francký Packý. Kde Eden můj?“ V próze nebyla 1.cena udělena, druhou cenu získala Tereza Kopecká (Praha) za povídku „Vážený pane inženýre ...“ Cenu Knihovny Václava Čtvrťka získal Roman Elner (Unerázka u Mor. Třebové) za básně „Kroužek anonymních alkoholiků“ a „Polehčující přiznání“ a povídku „Inšallah/Dá-li Bůh.“ Oceněné práce byly uveřejněny ve sborníku „Štempl není lempl aneb Na řehečském magistrátě.“ Celý program lze vidět na <https://www.youtube.com/watch?v=MlstGS-Yyq8> . O akci přinesly zprávu Nové Noviny ve čtvrtek 13.dubna 2017 v článku Martina Žantovského „Řehečská slepice: bez úředníků se neobejdeme.“ Na internetu vyšel 20.dubna 2017 článek, resp. rozhovor Oldřicha Suchoradského s Václavem Francem o Řehečské slepici – viz Článek vyšel jen na internetu: http://jicinsky.denik.cz/zpravy_region/otazky-na-mudr-france-po-vyhlaseni-rehecske-slepice-2017-20170420.html .

- V Nových Novinách vyšel ve čtvrtek 13.dubna 2017 článek Václava France „Bratři Čapkové očima Kristiny Váňové.“

Václav

ČAJ č. 128 – LK Petra Bezruče Frýdek-Místek

V květnu se uskuteční u příležitosti 20.výročí Literárního klubu Petra Bezruče setkání autorek, autorů, básníků či básníků ve Frýdku – Místku. Setkání je koná již poněkolkáté a dostalo přiléhavý název „Beskydská lavečka.“

A právě k tomuto setkání a výročí jsem připravil i květnový ČAJ. Hostem jsou členové Literárního klubu Petra Bezruče, především jejich tvorba. Jmenovitě Pavlína Kollárová , Tamara Kolčáková , Emílie Kozubíková, Ivana Návrátová, Taťána Prokešová , Olga Tlučková, Bohumír Vidura a Dajana Zápalková.

Vedoucí klubu Dajana Zápalková nás všechny zve v rozhovoru do tohoto koutu naší krásné republiky: „Nenechte se dlouho pobízet, tento náš kousek republiky musíte určitě vidět!“

Domácí autory zastupuji já, Václav Franc, prózou, která mi přinesla ocenění na Hlineckém hrnečku 2017 „Lavička generací.“

Václav

POSLEPIČÍ POHLAZENÍ

Vážený pane Franci,

musím Vám a Vaším kolegům poděkovat za krásné sobotní odpoledne, které jsme díky Vám v knihovně V. Čtvrťka prožili. Na této akci jsem byla s manželem podpořit naši kamarádku, která byla mezi soutěžícími. Celé odpoledne se neslo v úžasné a pohodové atmosféře a kniha Nely Fialové Slepice v Africe, kterou jsem získala v tombole, byla už jen milou třešinkou na dortu.

Takže ještě jednou moc díky a protože jsem také takový "psavec", pokud to nebude vadit, ráda se zúčastním i příští rok (snad jako soutěžící).

Eva Haltufová

Roman SZPUK: A ZAVAŽ SI TKANIČKY

Vydalo nakladatelství 65.pole v roce 2016

Romana Szpuka (narozen 1960 v Teplicích) jsem měl možnost osobně poznat na jednom z ročníků Literární Vysočiny. Zním jej především jako básníka, a tak jsem se zájmem sáhl po jeho prozaické knize. A musím konstatovat, že kniha „A zavaž si tkaničky“ je jakousi básní v próze.

Szpuk vypráví svoje krátké příběhy, které prožívá na Šumavě, kde pracuje, neboť je na Churáňově zaměstnán na meteorologické stanici jako pozorovatel počasí. Vrací se do rodného kraje Teplic, ale především dokáže na krátkém prostoru zachytit prchavý okamžik, rozvinout je v příběh s pointou, k zamyšlení nad smyslem lidského konání. Často v knize rozmlouvá se synem Dominikem a bláznem Zdeňkem. Vrací se do dětství, retrospektivně vzpomíná na mládí, na svoji nikdy nenarozenou sestru, vojenské neradostné prožitky, ale především všemi smysly vnímá přírodu.

Když jsem knihu četl, naskakovaly mně v myslí různé moje vzpomínky, příhody, děje. Čtení mě nutilo k přemýšlení o situacích, které jsem také prožil. Znovu jsem si s autorem začínal uvědomovat opravdové životní hodnoty (např. jestli člověk vlastně potřebuje mobil) a i přesto, že nejsem věřící člověk (myslím tím víru v boha), vnímal jsem i Szpukův duchovní život jako něco samozřejmého, co k člověku vlastně patří.

A ještě jeden zvláštní prvek kniha nese. Nemá vlastně žádný děj, nebo lépe řečeno žádnou dějovou nit. Jak je v záhlaví názvu napsáno, vše se odehrává vlastně „na potulce, od října 2012 do října 2014“. A proto můžete knihu otevřít kdekoliv a nacházíte příběh, zajímavé čtení. V tom je právě ono ozvláštnění celé knihy.

Asi nejlíp autor charakterizuje knihu sám na str. 311, cituji: „Podobně čtu knihy: obrátím jednu stránku, druhou a ponořím se do věty, která mě nepustí dál. Je hluboká a konečná.“

Vnímavým čtenářům nelze jinak než knihu vřele doporučit.

Václav

Literární soutěž na téma Čertovská pohádka

Výstaviště Lysá nad Labem a Nakladatelství Kaplanka Nymburk vyhláší u příležitosti čtrnáctého ročníku Polabského knižního veletrhu 2017 tradiční literární soutěž, tentokrát na téma Čertovská pohádka. Soutěž je vyhlášena ve třech věkových kategoriích: pro děti do 15 let, pro studenty do 18 let a pro dospělé nad 18 let. Próza a poezie budou hodnoceny jako samostatné kategorie. Zúčastnit se může každý autor s maximálně třemi pracemi.

V kategorii próza musí mít práce maximálně dvě normostrany (cca 3 500 znaků). V kategorii poezie nesmí báseň při velikosti písma 12 přesáhnout jednu stranu A4.

Literární práce pošlete na mailovou adresu: jan.rehounek@seznam.cz, případně poštou na adresu: Jan Řehounek, Všechlapská 1666/6, 288 02 Nymburk. Upřednostňujeme zaslání prostřednictvím mailu. Vyhlášovatelé si vyhrazují právo vybrané práce při zachování autorských práv použít libovolně v tisku či na internetu, bez nároku autora na honorář.

Každá práce musí mít v horní části první stránky (nikoliv ve formátu „záhlaví“) uvedené jméno autora, věkovou kategorii, adresu, telefon, mail a výrazně nadepsanou kategorii literární (próza, poezie). Nepoužívejte název tématu „Pohádka“ jako název své práce, aby bylo možné díla jednotlivých autorů rozlišovat. Posílaný soubor (word) nazvěte svým příjmením a věkovou kategorií, případně za příjmení doplněným pořadovým číslem práce (např. Nováková 1 do 15, Nováková 2 do 15 ... Král nad 18... Polívková 1 do 18, Polívková 2 do 18).

Uzávěrka je stanovena na 1. říjen 2017.

Porota jmenovaná pořadatelem soutěže práce vyhodnotí, v každé věkové kategorii udělí ceny. Ocenění autoři, případně i autoři dalších vybraných prací budou pozváni na slavnostní vyhodnocení, které se odehraje v sobotu 2. prosince 2017 v 10 hodin na výstavišti v rámci čertovského hemžení, a odměnění kvalitními knižními cenami a diplomy. Nedostaví-li se autoři na vyhlášení, obdrží poštou pouze diplom. Sborníček z oceněných prací bude v elektronické podobě uveřejněn na www.vll.cz.

ČAPKOVÉ OČIMA KRISTÍNY VÁŇOVÉ

Ve středu 5.dubna 2017 se v podvečer konala v rámci programu Literárních sklepů 2017 v Nové Pace beseda s ředitelkou Památníku Karla Čapka Kristinou Váňovou. Pochopitelně hlavním tématem byl život a tvorba Karla Čapka, ale i jeho bratra Josefa Čapka a celé rodiny.

Paní ředitelka zasvěceně vyprávěla o rodině lékaře Antonína Čapka a jeho manželky Boženy, jejíž vazby jsou v našem kraji v Malých Svatoňovicích a Úpici. Poznali jsme i studijní pobyt Karla Čapka v Hradci Králové, kde si student Karel prožil svoje první platonické lásky.

Pak už kroky rodiny Čapků vedou mimo náš kraj, když se v roce 1907 stěhují do Prahy. Nechci tady opakovat všechna životopisná data a zajímavosti. Ředitelka Váňová by dokázala jistě vyprávět hodně dlouho, a tak jen pro zpestření připomenu pár zajímavostí, třeba jak probíhala jednání a následné převzetí vily bratří Čapků na pražských Vinohradech. Vilu koupila městská část Prahy 10 od majitele Karla Scheinpfluga, příbuzného po manželce Karla Čapka a herečce Olze Scheinpflugové a v domě chce zřídit muzeum. Jak měl Karel Čapek rád Strž, místo dnešního Památníku Karla Čapka, který dostal s Olgou jako svatební dar od Václava Palivce, druhého manžela sestry Heleny. Nebo že Dášenska nebyla jinak inteligentní štěně, neboť doma rozkousala každou botu, takže ji obdarovaný spisovatel Vladislav Vančura za 14 dní vrátil Čapkovým zpět.

V závěru večera návštěvníci viděli krátký film o obou bratřech a nechyběly ani dotazy, které se týkaly například dosud nevyjasněného konce života Josefa Čapka či rozhlasového pořadu, na kterém se paní ředitelka Váňová podílí.

Nelze uvést celou řadu dalších informací ze zajímavé přednášky. Potěšitelný je zájem publika, ve kterém nechyběli i mladí posluchači.

Václav

Mimochodem další besedy v rámci Literárních sklepů 2017 najdete na stránkách <http://www.penzion-novopackesklepy.cz/hudebni-sklepy.php>

Zlata Zákoutská získala 1.cenu na literární soutěži Řehečská slepice 2017 v kategorii písňový text. Ocenění předává Václav Franc.

Foto Martin Žantovský

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Interní tiskovinu regionálních autorů Jičínska
Připravil : Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka
Franczub@seznam.cz
Ročník 18. Číslo 5. Květen 2017.
(5.května 2017)
www.ikobra.cz